

det, at kunne hense på de forskellige Varer, der skulle føres på Jernbanen, til den passende Klasse, er en Myndighed, en Ret, som Administrationen bestemt maa forbeholde sig, naar der ikke skal kunne ske væsentlig Skade. Det er ved den nuværende Ordning tidt lykkedes at føre på Jernbanerne store Kvantiteter af Gods, som uden den vilde være gaaede andre Veie. Som sagt, man leder ved Overførelsen af visse Klasser af Gods til andre billigere Klasser Strømninger af store Kvantiteter Fragtgodts over på Jernbanerne, som ellers vilde gaa en anden Wei. En Tærtbestemmelse uden Klassifikation vilde ikke have Noget at sige, den vilde være betydningløs, og at forbyde alle de Klassifikationer, som der kan blive Grund til, er umuligt; der kommer bestandig nye Emner frem for Bestemmelsen. Jeg tror, at det vilde ligge aldeles udenfor Lovgivningsmagtens Omraade og Magt nu at bestemme Klassifikationerne for Jernbanerne, lige saa vist som det vilde være overmaade vanskeligt for Jernbanebestyrelsen at tage saadanne Bestemmelser, der skulde være gjældende for en lang Fremtid. Befordringsreglementerne, der indeholde Bestemmelserne om Mellemværendet mellem Befolkningen og Jernbanerne, om jeg saa man sige, kunne ganske vist fastsættes ved Lov, og det vilde i visse Henseender være ganske bekvemt for Administrationen, om det skete. Men jeg vil tillade mig at bemærke, at, for at forhindre, at der sker virkelige Misbrug, eller finder mislige Forhold Sted overfor Jernbanen, er det nødvendigt, at slige reglementariske Bestemmelser, hvad enten de ere administrative eller givne ved Lov, ere temmelig strenge. Derimod er det, naar de ere fremkomne ved administrative Foranstaltninger, ikke nødvendigt, at man overholder dem lige strengt ligeoverfor alle Tilfælde. Naar de ere slaaede fast ved Lov, er det nødvendigt, at de i hvert enkelt Tilfælde skulde overholdes ligeoverfor Befolkningen i deres fulde Strengthed, men naar de ere fastsatte administrativt, er Administrationen ogsaa berettiget til at opgive Noget af sin strenge Ret, og det sker i mangfoldige Tilfælde. Jeg har den Overbevisning, at, dersom det ikke kunde ske, vilde det lede til et overmaade uheldigt Forhold mellem Publikum og Jernbanen. Dersom der til Exempel gjøres Fordring på Erstatning for Skade, der formentlig er tilveiebragt ved en Forsømmelse eller på anden Maade fra Jernbanens Side, vilde man, naar Forholdet var løsbundet, ikke kunne tage den til Følge, medmindre der præsteredes fuldt juridisk Bevis for, at en saadan Skade var foranlediget ved Jernbanevæsenets Forsømmelighed. Naar et saadant Bevis maatte ikke kunne tilveiebringes, vilde man, selv om Administrationen havde en nogenlunde vis Formening om, at der virkelig ved Feil fra Jernbanevæsenets Side var paaført anden Mand Tab, ikke kunne tage Hensyn til denne sin egen

Overbevisning, naar der var fastsat Regler ved Lov; nu kan man derimod gjøre det. Dersom man skulde have reglementariske Bestemmelser fastsatte ved Lov, maatte de være strenge, naar man vilde holde Misbrug og Uredelighed — for at sige Ordet rent ud — borte fra Jernbanen. Vilde man gaa en anden Wei og fastsætte reglementariske Bestemmelser, som vare meget milde mod Befolkningen, vilde man aabne Weien for Misbrug og skadelige Indflydelser på Driften og på Forholdet til Publikum. Det forekommer mig, at det maa kunne siges, hvad jeg allerede tillod mig at bemærke ved Begyndelsen af mit Foredrag, at man er kommen til den Erkenndelse, at Statsbanedriften er den heldigste. Jeg veed ikke — det er mig ikke bevidst i alt Fald — at man til denne Dag i Realiteten har hørt stærke eller begrundede Indvendinger mod den Maade, hvorpå Driften hidtil er udført. Jeg har ikke den mindste Formening om, at den Omstændighed, at Lovgivningsmagten tiltager sig en Slags Overbestyrelse af Jernbanerne, vil sikre et bedre Udbytte, end vi hidtil have faaet. Jeg tror ikke, at det, at Indtægterne af Jernbanerne ere gaaede tilbage i de sidste Aar, på nogen Maade kan sættes i Forbindelse med en mindre omhyggelig og indsigtsfuld Drift. Det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgtreds (Berg) sagde, at den Omstændighed, at Udbyttet var blevet saa meget mindre, opfordrede til, at man fik Haand i Spanke med Driften. Der synes deri at ligge en Tanke om, at Driften kunde være Skyld i, at Indtægten af Jernbanerne i de sidste Aar har stillet sig mindre gunstig. Denne Antydning trænger til en Forklaring, som jeg ikke har hørt. Forklaringen af, at Jernbaneindtægten er gaaet tilbage, ligger saa nær, at det vel næppe er nødvendigt at antyde den. Det er ikke på dette Omraade alene, at Forholdene have udviklet sig i tilbagegaaende Retning. Jeg anser det for aldeles nødvendigt, naar man vil Statsdrift, at overlade Administrationen en saadan Myndighed, at den er i Stand til på tilstrækkelig Maade under værlende Forhold at indse og benytte Omstændighederne. Det er den eneste Maade, hvorpå Jernbanedriften efter min Mening kan ledes. Jernbanedriften er og og bliver et industrielt og kommercielt Foretagende, som ikke lader sig regjere fra Lovgivningsmagten, men som man maa overlade Administrationen frie Hænder over, og vil man ikke det, anser jeg det for at være bedre, at man gaar over til at overdrage Driften til Private.

Madsen: Det har længe staaet for mig som meget betænkeligt, saaledes som det hidtil har været brugeligt at lønne Direktøren for Jernbanerne med en bestemt Andel af Nettoindtægten af en Banemil, og min Betænkelighed er steget ved,